

не забудем, ніколи! А треба дати і послідну свиту, то і тос дамо.

Галя: (до Дідуся:) Дідусю! Моліться Матінці Пречистій, а як треба, то я всю кров із під серця дам, щоби лишень раз еще побачили його мої очі.

Кривий: Коби знати, як виглядає дитина, та і я йду світом, за людей Богу молюся, долі для них прошу і ласки небесної, може де що зачую, то на крилах каліка прибігну, дам знати.

Галя: (горячково зриває дукач з коралів і дає Кривому:) Такий сам дукач має вона на собі. А знайдете, то прийдіть, до смерти служити нам будемо, батьком назвемо.

Кривий: (до себе:) Чорта назви татом. (голосно:) Дай вам Боже потішеньки, і Матінка Пречиста і св. Николай спомагай згубоньки шукати, старців вспомагати... а я бідний каліка, три дні хліба кусня не мав в губі, а сирітка бідна...

Семен: Ось вам діду алмужна. Скиньтеся люде по грошеві на бідного, (всі, хто має, той дає). А нам тутки нічого шукати, куда зайде туди? В місточку вже жандарми знають. В гущавині не скриються, сеж не шпилька, а люде. Дебрів тут нема. Казали тато небіщик, що раз як цигане підкопалися під комори, то цілий той ліс люде пересмотрили і не нашли нічого.

Дідусь: Ви вертайте. Молоді ідіть до Лукавця.